

er Anledning for den Invalid, hvorom der her er Tale, til at ſøge Administrationen om fri Proces gennem alle Inſtanser, og jeg ſkal drage Omſorg for, at der, hvis den paagældende Andrager gaar denne Vej, kan blive tillagt ham fri Proces. Jeg anſer det alſaa for den rette Vej at ſøge Domſtolene. Saa blev der af den ærede Ordſører omtalt et Andragende fra 800 Beſtykſtiffere om to forſkellige Vettelser, der ſkulde komme deres Bedrift til gode, nemlig Toldfrihed for Indførelſe af ſaltede Brislinger til Agn og Salt til Fiſkeſaltning, navnlig i Maa- nederne April til Juli. Hvad den forſte Del af dette Andragende angaar, ſkal jeg tillade mig at udtale, at jeg tror, at man kan komme diſſe Fiſkere til Hjælp uden at fremkomme med noget ſærligt Lovforſlag om Toldfrihed for denne Vare. Jeg tror nemlig, at man kan yde Fiſterne en Toldgodtgørelſe for Genudførelſe af diſſe Agn, idet de netop benytte den paagældende Vare ude paa det ſalte Hav uden for Toldterritoriet, og jeg har allerede truffet Aftale med Toldbeſtyrelſen om, at der ſkal udbaa Circulærer herom til de forſkellige Fiſtedistriktter paa Beſtykſten, hvorved der alſaa bringes dem den Vettelse, jeg nys omtalte, at de mod foreløbig at erlægge Tolden for Brislinger ſaa hele Beløbet tilbage senere ved Afregning med de forſkellige Toldſteder. Og jeg kan tilføje, at Forretningſgangen her ſkal blive ordnet ſaa let ſom muligt, ſaa at de paagældende ikke ſtulde behøve hyppigere end høiſt nødvendigt at foretage diſſe Opgørelſer og Afregninger. Jeg ſer ſaaledes paa Sagen, at Toldvæſenet ſkal ſkarpt have for Øje, at der virkelig hdes en Vettelse paa dette Punkt, og at den bliver ſaa udtømmende ſom muligt. Hvad den anden Del af Andragendet angaar, at fritage Salt for Told i de paagældende Tilfælde, er det derimod ikke muligt at indbefomme Andragerne uden en ny Lov, thi det hedder i den nugældende Lov af 4de Juli 1863 § 18 f., at Salt til hvilken ſomhelſt Anvendelſe i Algerbrugets og Kvægavlens Interelſe kan fritages for Told. Der kan alſaa blive Toldfrihed for Indførelſe heraf under fornøden Kontrol. Men ſelv med den meſt velvillige Fortolkning kan man jo ikke fritage Fiſterne for Tolden. Der er ikke her Tale om at lave af det vedkommende Fiſkeprodukt en Gødning for Algerbruget, det er jo for at konſervere Fiſken til Menneſteføde, at man anvender Saltet og gerne vil have det toldfrit. Jeg vil dog henviſe til, at Salt viſtno vil være en af de Artikler, der ved en Toldreform ville blive fritagne eller ſaa godt ſom fritagne

for Told. Det ſamme antager jeg for øvrigt ogſaa, naar vi komme ſaa vidt, vil blive Tilfældet med den forſte Genſtand for Andragendet, nemlig ſaltede Brislinger. Jeg haaber imidlertid, at Fiſterne ved at opnaa den Smødetommen, ſom jeg antyhede, ville ſaa en Vettelse, ſom jeg ogſaa finder, de billigviſ kunne gøre Krav paa. For det næſte Andragendes Vedkommende, Andragendet fra forhenværende Gartner Møegaard, ſkal jeg bekræfte, hvad den ærede Ordſører udtalte, at han efter at have været anſat i Slesvig ved det ſgl. Skolelærerſeminarium i Tønder har haft en Underſtøttelſe eller Penſion paa 180 Rdl., ſom dog kun varede i 7 Aar. Dette ſtete i Henhold til den bekendte Lov af 24 Marts 1865 § 2, der gav Bemyndigelſe til at tilſtaa dem, der havde haft en Anſættelſe i Hertugdømmerne paa under 10 Aar, en temporær Underſtøttelſe, ſom kun ſkulde være ſaa længe, ſom deres Anſættelſe talte Aar, hvorimod § 1 faſtſlog en højere Underſtøttelſe, nemlig op til  $\frac{2}{3}$  for den, der havde været anſat over 10 Aar. Den paagældende Andrager havde kun været anſat i 7 Aar ved det paagældende Skolelærerſeminarium, og det er derfor, at han efter Lovens klare Bud kun har kunnet erholde en Hjælp i 7 Aar. Han indgav ſtraks forſkellige Andragender om højere Hjælp, men uden at kunne opnaa ſaadan, da Loven var klar nok. Ved Skrivleſe af 13de Juli 1865 fik han Afſlag paa et Andragende om 1,200 Rdlr. en Gang for alle. Han vilde alſaa kapitaliſere de 7 Aars Hjælp, og da Loven ikke indeholdt Hjemmel dertil, fik han Afſlag. Den 7de Marts 1868 indgav han atter en Anſøgning om yderligere Hjælp, men uden at erholde ſaadan. I September 1871 indgav han Andragende om paa ny at erholde Hjælpen nu, da de 7 Aar vare gaaede, men ogſaa uden Reſultat, da Loven, ſom ſagt, ingen Hjemmel giver dertil. Hvad hans øvrige Anſættelſer angaar, er det kun i meget vid Forſtand, at man med den ærede Ordſører kan ſige, at han har været anſat i Statens Tjeneste, thi hans Anſættelſer have vel været af offentlig Natur, men de have ſtrængt taget ikke været Statstjeneste. Han har været Beſtyrer af Holbæk Amts økonomiſke Selſtabs Planteſkole. Han har dernæſt ſtaaet der i Andragendet, haft Tjeneste under Intendanturen, men denne Tjeneste indſtrænker ſig til, at han fra 5te April til 30te Auguſt 1864 var Striber hos Korpsſtabsleggen, og var lønnet med ſelttillæg, hvilket alſaa heller ikke var ſaſt Statstjeneste, og hans Tjeneste ved Stats- telegraſen var ogſaa kun en privat Anſættelſe med en Løn af 448 Kr. om Aaret.